

1906

Meie Mats.

Nr

ENSV
Riiklik Avalik
Raamatukogu

13.

Oh kui rasked on mu päewad,
 Seda lugejad kõik näewad!
 Eila sai mind tsensor näha,
 Püüdis mulle tüli teha.
 Mind kui lindu püüetakse —

Uulitsatel müüetakse
 Kümne kopka eest . . .

Kus kudagi arstitakse.

- „ihutriikimisega“ — wallawalitsuses,
- „püssipäraga“ — kasarmus,
- „näljaga“ — haigemajas,
- „mustusega“ — wõerastemajas,
- „eeskirjadega“ — haigemajades,
- „mõjumisega“ — walitsuse-asutustes.

A d w o k a t: Kui kurat ja pastor protsessima hakkawad, ei tea kumb küll wõidak?

P a s t o r: Muidugi kurat, sest kõik adwokadid on tema tarwitada.

Mu kõige kallim kullake.

See oli ükskord pidu peal —
 Ta andis teisel' musu,
 Ja otse minu silma all —
 Sa häbemata risu!

Siis mõtlesin: ma jätan ta —
 Las kurat teda wõtta!
 Kui minust tale küll ei saa —
 Ei mina teda wõta.

Kui jälle minu rinnala
 Ta tolknes armu walus,
 Siis paha unustasin ma
 Ja lep'sin — musu sulus! — —

T. Allikas.

Paksu Margareta lossis.

Mihkli kiri Matsile.

Armas
 Mats!
 Jätkan
 minewa-
 kordset kirjeldust eda-

si. Nagu ma juba tähendasin, tahetakse meitest kangelasi kaswatada. Peaküsimus on siis muidugi terwiseküsimus. Ja selleks on meil majaanst, nagu suurtel sakstel kunagi, kes igal hommikul meie terwise järele küsimas käib. Et siin mitmesuguste haigustega katseid tehtakse, siis on alati hulgake abitarwitajaid. Tüütawad seega ülemust, kui püüawad seletada, et haigus halwast õhust, wiletsast korterist ja toidust tulla. Nad rumalad ei saa aru, et korter ja muud tingimised head on, kuna aga nende eneste terwis seda wälja ei kanna. Olen arsti juures ennast hommikul näidanud, siis wõin rahuga pikali heita (kui aga nari-õigust on!) ja haige olla: ma tean, et homme ehk tunahomme rohud kätte saan, kui ma aga ise wahe ajal terweks ei saa ehk ära ei sure. Arstirohud on kunstliselt segatud ja seepärast tarwitatakse ühte rohtu mitmekümne haiguse wastu.

Mis ma siin õiete teen ehk õpin?

Õigust ütelda, siin on suur kool wõi hundiwärsitööök, nagu seda teaduse keeles kutsutakse. Kool on mitme osakonnaga nagu ikka. Siin on: põletiiklad, riminalistid, moiskollistajad, sitsilistid, reinuhansujärid ja muud. Mina olen praegu ettewalmistamise klassis. Kas ma ülepea kaugemale klassi peasen, on teadmata. Arwatawaste olen halb õppiija ja kukun eksamil läbi ning mind wisatakse koolist wälja. Mats, mine oma adra juurde tagasi! Eksami tegemise juures on palju herrasi laua taga. Mõned on su wastu, mõned poolt. Kui eksami iluste läbi teed, siis saadetakse esimesesse klassi, kus wäga õnnis põli pidada olema. Seda klassi kutsutakse „katergu'ks“. Kes aga kõige parem õpilane on olnud, see saadetakse lõutatud maale, Kaananisse, mis teine pool Sinani wõi Urali mägesid pidada olema. Tee sinna olla kaunis ohakline ja kitsas käia, nagu taewatee kunagi. Kuid selle cest

Sind saadetak prii küüdiga,

Ei pruugi ennast waewata.

Praegu naeme aknast, et „kipätoki“ tuuakse, seepärast lõpetan. Tulewal korral kirjutan, kudas ma neiu dega sehwi tegin, altkäe kirjasi wahetasin ja kudas armukene paks Margareta selle üle hirmus armukadedaks sai ja mind — — —

Sind terwitades

Meie Mihkel.

Tähtsamad tulewiku üändmused ja leidused.

Warsti õpitakse elajate keelt kõnelema.

Käidakse õhulaewaga Marši tähe peal, kust ühejalaga inimesi leitakse.

Maakera ja Marši esimene raudtee liin määratakse kuu kaudu käima. (Õhitamine algab tulewal aastal).

Leitakse masin, millega revolutsionäriji ja muud rahutumad elementi otsekohe läbi maakera kamtschatkaske wõidakse saata.

Õhitatakse õhulaew, millega 10 tunni, 20 minuti ja 11,01 sekundiga ümber maakera wõib reifida.

Leitakse, et looma ega ka taimeriigi tooded inimeste toiduks jündsajad ei ole.

Europa ja Amerika wahela ehitatakse elektri sild, mida mööda „igawene liikuja“ rongisid meab.

Mõeldakse „inimesewesti“, kellel järgmised omandused on: Wõib teha wanast noore ja ümberpööratud. Jhusast inetuma ja ümberpööratud. Haigest terve ja ümberpööratud. Revolutsionärist mustafajamehe ja ümberpööratud. Wõib teha inimesi nägemataks, raskestataks jne.

Leitakse walgus, mille kiirtes noored mehed näewad ainult noori neiuji ja neiu ainult noori mehi, mille läbi palju pahandusi maailmast kaub.

Üli laiali oliwad selle ametniku mõtted, kes tuhatoosi ees alandlikult kumardas ja oma ülema palja pealae vastu paberossi ära kustutas.

*

Üliwisa hing on ühe wäljamaa lehe arwamise järele sel inimesel, kes Wenemaal terve aasta wõib elada, ja ülikõwa kehaehitus on ühe Wene lehe arwamise järele sel inimesel, kes kahenädalase reisu järele Baltimaal wigastamata jääb.

*

*

*

Seitse päewa endsel ajal;
Nüüd ju üle aastapäewad
Kannatused kestma jääwad.

*

Püha Jumal, aita nüüd ise, olen 70 aastat wana, aga niisugust õnnetust pole enne juhtunud, ütles joodik Lesta, kui ta purjus peaga Kamari tammist jõkke kukkus.

*

Wa Kalaranna Jürka istus minewal talwel pärast Saksa teatri põlemist, wiinapudelid ees, waremete wahel. Mõõdamiseja küsib imekspannes, mis ta seal teeb?

„Mina istun nüüd esimeses platsis ja tunnen mõnu“.

Nüüd tean ma kindlaste, et maakera ringi käib, ütles mölder Mihkel, kui hommikul jalad peatsist ja pea jalutsist leidis.

*

— Kui meile healeõigust antakse, peame seda ka pruukima, ütlesiwad Ohekatku neid miitingi lõpetusel. Nad läksiwad kooliõpetaja korterisse ja nõudsiwad, et see oma tüdruku ära ajaks. Mis põhjus neil selleks wõis olla?

Rah. El.

— Oh sa mädand, kui pani kohe särtsti! ütles Kostu Kusti kui wälku löi, mida ta kui „Jeesukese taplemist“ kangeste kartis.

Rah. El.

Igal ühel oma põhjus.

Kolme üksiku politika wangi wahel oli järgmine kõne:

- Mikspärast teid wangi wõeti?
- Sellepärast, et ma proklamatsionisi uulitsa nurkadele ülesse lõin.
- Aga teid?
- Et ma neid lugesin.
- Noh, aga teid?
- Et ma „neid“ maha kiskusin.

Rah. El.

Draama neljas waatufes.

I.

I. Tõnu läks õhtul wälja kõndima. Ta mängis loõttapilliga õrnat armastuselaulu. See oli loõttufekuu. Ja tuu oli kõrgel taewas ja naeratas pilkawalt.

II. Järwe ääres sai Tõnu Helenaga kokku, kes Peterburgisgi oli elanud. Ja Tõnu wõttis Helena põlwe peale ja mängis tema paisu wate rindade ees lustilist polkat. Aga Toomas oli Tõnu peale wihane, sest Toomas tahtis Helenat omale ja piilus salaja nende selja taha. Ja tuu naeris.

III. Toomas läi Tõnule notiga pähe. See oli kole salatamine. Tõnu oli kohes nii walmis, et mätta sünnib. Ja tuu kohkus ära.

II.

III.

IV. Siis wõttis Toomas Helena ümber kinni ja ajas Tõnu asemele. Hirmus tegu oli sündinud, aga koeragi ei haudunud järele. Ja Helena naeratas ja oli õnnelik, sest kõik oli nii kiiresti sündinud, et ta arugi polnud saanud, mis sündis, waid istus armsal põlwele nagu ennegi.

IV.

Oleks teadnud, ei oleks teinud, ütles lombak rätsep, kui laulatusest tulles alles aru sai, et tema praegune teine pool ka lombak oli.

Germania Baltikum.

Pühal waimustuse loitel, isamaa ilu hoieldes Germania

kasusid kaitsedes, seitsmesaja aastast kõdunewat kultura kantsi müürisid kohendades, mida häwitaw ajahammas wilu Wene tuulte mõjul närinud ja nüüd purustama ähwardab, hakkasiwad nad agarasti tööle. Kui rüütli isandad aja tormide ja wahetawate tuulte tõttu uimastatud oliwad ja nad oma kindluse juba kadunuks pidasiwad, märkasiwad nende naesed ja neiud hädaohtu, ning eht Germania naese prohwetlikul pilgul nägiwad nad ka, kuda kantsi peastma peab; nad asusiwad meestele appi.

Pasunad pandi Wäina kallastel, Doome waremetel ja kuulsa Kalewite kalmukünkal üürgama — puhujad oliwad roosi-huulelised neiud ja koltunud morkkadega emandad.

Ja waata, õrnema soo pasuna hää pani ärkama kogu Baltikumi. — Sa paraku jah, küll siis sadas peastjaid kokku, otsekuu oleksiwad aned kaagutanud, et kapitolium on hädaohus. Päril wõitlejate wägi koguma sõja lipu alla kokku, mille pealkiri oli „haridus“, pidi aga tähendama „paranduse ehitus“.

Nende hariduse wäesalkades ei nähtud üksi nende raudriietega rüütlite warjukuksid, kes kord lääne poolt Wäina kallastele tuliwad, waid ka nende õrnem sugu oli sõjawalmis, ühes käes müürisepa labidas, teises aga oda konksuga, mis surmab aga ka ligi tõmbab. Naeste pasuna hää tungis lossidesse, tohtrite tubadesse, kiriku mõisatesse, metsawahi majakesse, lambrate onnidesse, juustutegijate keldritesse ja walitsejate korteritesse. Kõik tõttasiwad wõitluse ja ehituse platsile. Ja neid oli — wähe.

„Meid on wähe ja ehitus, kui see tõesti meie plaani järele walmis peab saama, on liiga suur,“ ütles nõuukogu waimustatud hulgakest silmates. „Meie peame „nende“ seast omale jõuudusi koguma, peame „nende“ wastu lahket nägu näitama, armulikult naeratades neile kätt andma, küll kord meile siis abiks tulewad. Meie hulgas tunnewad nad endid õnnelikud olema, meie saame aga tugewamaks. Kuigi meie oma pühamaid tundmusi salates neid eneste hulgas peame sallima, aga suur otstarbe pühendab neid meile abinõudeks.“

Nii nõuukogu tark otsus. Siis pandi nõuukogu kisatorud hüüdma. Wäina toru oli teiste märguandja. Teised põristasiwad waimustusega seda hüüet järele: „Kõik, kes meie pühitsetud walitsewat kulturat kõnelete — hää meelega kõnelete — tulge meile appi, aidake Germania kantsi müüri ehitada. Meie anname teile keele wead andeks, ka Teie nimele kõla ei pea meie kõrwadele haiget tegema. Tulge, olge Kuusikud wõi Lillekad, kõik wõetakse Germania kantsi ehitamise juurde wastu!“

See hää kostis üle soode ja rabade. Kadakad hakkasiwad kahisema, waimustuse leegid puutusiwad nende okkaid, siis tõusis suur kärin ja suits, mis tungis Germania altarile ja seal wõeti see ohwrina armulikult wastu. Nende wägi kaswas. Walhallus pidas jumalanna Germania oma sulaste ja ümmardajatega aga wõidu püha ja riputas kadaka oksa wanaisa Wodani altarile, see noogutas meeleheaga pead ja puutus oma kuld kepiga kadakaid, mis neid pühitses.

Wodan käskis tüdart suure seanaha sisse kõidetud nime raamatu tuua. Kindlal sammul astus Germania raudkapi juurde, awas selle ja andis nõutud raamatu isa kätte. Raamatu pealkiri oli Baltikum. Ta pööras lehti, luges ja mõtles, näis kui oleks wanakese mälestus kasin. Siis kutsus ta Germania ja küsis: kust tulewad need nimesid siia raamatusse, ma ei tunne neid, ei oska nende nimesi ka lugeda, need on puha wõerad.

„Isake, need on ju minu lapsed, keda ma Taara taadi käest endistel aastasadadel käpanud,“ kostis Germania. „Nende nimesid on siia juba kirjutatud ja mina olen neid pühitsenud, Taara neid enam pärida ei wõi, ta ei taha neid ka; anna sina ka neile oma õnnistus.“

Wodan mõtles, mõtles ja kostis siis: Olgu nii, mu tütar. Aga kadakate nime ära siia raamatusse kirjuta, see saaks tüli tooma, Taara saaks sõda kuulutama ja talle tuleksiwad Perun ja teised jumalad abiks ja sina, mu tütar, wõiksid kaotada oma ilusa Baltikumi. Kadakate nimesid kirjuta koera naha peale ja pane see kambrikesesse. Nad wõiwad sinu kantsi ehitamise juures sinule abiks olla, aga kui Taara nõuab, siis peab nad ikka wiimaks tagasi andma.“

Tütar täitis isa käsku, ehk küll ohates. Ta waastas sea-

Riigivolikogu walimise seaduse seletamine.

nahast Baltikumi nimeraamatusse, seal oliwad ta wõidud, ta kallid Baltikumi lapsed Taara talus wõrsunud. Kuid tema, Germania, kaswatatud. Jah, see endine hea aeg, see on möödas! Ettewaatlilikult pani ta raamatu kappi, wõttis siis sõe ja hakkas koera naha peale kirjutama. Seal oli hulk nimesid nagu: Thomson, Wickmannid, Nei, Rosenstein, Willberg, Tomberg, Weissberg, Kentmannid, Pallon, Willinger, Kuusik, Labbe, Sohn, Tannebaum, Taar, Luig, Krupp, Leystid (wist Liistud), Luik, Rechtlichid, Reimann, Topmann, Triik, Turmann, Weber (wist Kangur), Krusenberg, Auster, Brandt, Habermann, Jukum, Kalepid, Koikid, Sieberg, Metsis, Kruus, Walk ja muud.

Nüüd algas töö. Küll kanti kiwa kokku. Aga imelik: ehitades püüti ka ühes Taara taadi poegi ja taheti Germania kindluse müüride taha ära peita. Küll taoti haamritega, nende klobin sulas üheks wiisiks kokku: „Der Wacht am Rhein“. Siis kostis jälle müüride pealt: „Deutschland, Deutschland über alles“. Üks waht haaras koguni kisatoru kätte ja puhus üle Baltikumi Germania auuks, nii et tema hää Rhein kallasteni kostis ja siis hõiskas kõiksaksus waimustusega: Die Grenzmarken der Germania, sind Rhein hier und Narowa in Baltia. Kuid Perun haffab färfima ja Ufu paugutama, fõisaksus wai-fib, Baltikumi Germania fantsiehitajad põgenewad müüridelt urgastesse warjule. —

x y z.

Obi jõel.

Briistaw Strasnikule (politika wangiji, keda Narõni jaadeti, efimejt kord wabalt laewa pealt maale jalutama lastes): — Ei tea, kas nad oskawad aga ka tagasi tulla?

Üks politikaline pilgates: — Ürge kartke, ei nii rumalaid mehi siia oleks toodud — meie oskame jii omal ajal Europassegi tagasi minna.

Rah. El.

Uudisjutt.

Paistab parajasti soe suwine päew. Soojust woolab uksest ja aknast sisse ja ainult tasane tuuleõhk lehwib puu oksades.

Saali pehmes leentoolis istub Anna preili wäsinult ja palawusest rõhutud. Soojade aknaruutude peal peawad kärpsed mesinädalaid ja nende tasane tiibade surin on ainukene kuuldaw hää looduses. Tee on tühi ja waikne. Aias on roosidelgi nupud norgus ja puude lehedgi näitawad higitsema.

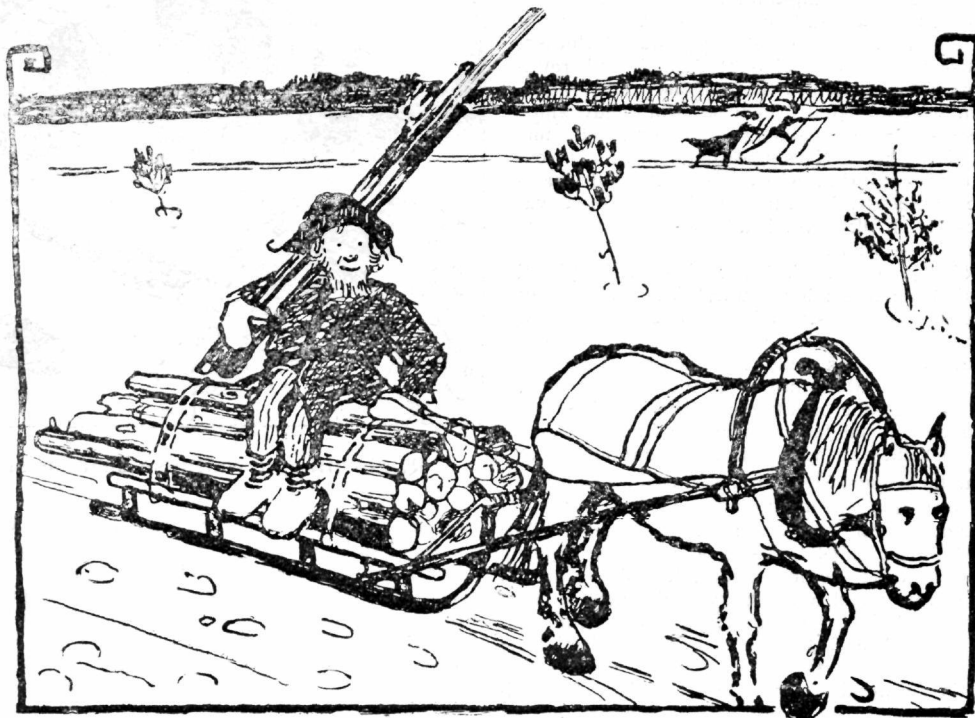
Wäsinult tõstab Anna-preili pead üles. Tee on tühi ja waikne. Kui kaua ometi . . . Kas seda mööda juba kord oodatud armas ei tule. Kolmat suwe juba asjata oodanud.

Aganüüd, nüüd ta tuleb ometi. Kõigis romaanides ta ju ikka tuleb, peaaegu igal õösel unes ja päewal mõttes, tema . . . oodatud mees . . . Kes sülle wõtaks ja palawil huulil suudleks.

Niisama waikne on ka wäike jõeke. Ka seda mööda ei

Tulija ei eksita unistajat, waid toimetab midagi muud, mis temale tähtsam on. Aga wiimaks on kõik walmis ja julgesti surub ta tugitooli kõrwal seistes tulise musu Anna huulile, musu, mida kaua oodatud ja nüüd ometi kord tõega kätte saadud. Nagu elekter mõjub suuandmine Anna huulil ja magusast unenäust ärgates ei saa ta aru, kas ta walwab või magab, või on ta korraga paradiisi sattunud, kus kõigi igatsuste täideminek tulijat wastu wõtab. Pilguks awab ta silmad, et neid uueks suuandmiseks jälle kinni panna. Huulte nüskus uimastab teda nagu weresse pritsitud wiini, ta ei suuda ega tahagi selle imelise loo üle seletust saada. Näib ainult tema musti silmi ja musti wurrusid, mis musutades nii armsasti, mõnusasti pistawad — ikka uuesti, uuesti musutades . . .

Wastupanemata laseb ta ennast mehest sülle wõtta ja langeb tema tulisesse kaisu. Nad ei kõnele . . . ta ei wõi kõnele . . . ja mis kõnet siis waja ongi, kui on süda nii wastu südant ja täie sõdmuga nüüd õnne võib maitseda, mis ometi kord kätte on jõudnud. Kui palju elu siiski veel tei-

— Waja wa walget natuke aidata; ei see nüüd palju ole, aga üks kolm — neli leisikat ole ikkagi koorem kergem, mõtles Kolgaranna mees.

sõua keegi . . . üks kõik, kes ta ka oleks . . . oodatud, millest kõik romaanid kõnelewad ja millest kõik juttude printsessid unistawad. Rahuliselt wulisedes libisewad jõewood leppadest mööda, kes neile sõbralikult okse liigutawad.

Elu on wilts . . . Lilled sünniwad üksteise kõrwale ja wõiwad esimesest õöst peale üksteist kallistada. Lindusid ei keela keegi kokku heitmast ja Wahemere äärde pulmareisile rändamast.

Anna on magama uinunud . . . Kärbsed rõõmustawad eluõnne üle ja õied aias unistawad igawesest kewadest . . .

Wiimaks sahisib sõre liiw maanteel . . . Mees läheneb . . . ta on kuum . . . juuksed pisut sassis . . . ta tuleb läikiwal jalgrattal.

Mees wähendab sõidukiirust, maja näitab tema arwates tühi olewat, ta astub rattalt maha, paneb ratta aia najale ja astub ettewaatlikult lähemale. Läheb võimalikult tasa lahtisele palkonile ja waatab lahtise saali uksest sisse.

Anna magab täiesti, ta näeb und sellest, keda ta ootab ja kellele ta kõneleb.

Naeratus ilmub ka tulija palgele, mis muidugi Anna südame wärisema paneks, kui ta seda aga näeks ja teaks, et oodatud mees uksest on. Huuled awanewad pisut ja magusaid sosistawaid sõnu, romaanidest kõige roosisemaid, mis Annale meelde on jäänud, tuleb unenägi ja suust kuuldawale,

siti on, kui palju magusam kui kõige kõdistawamas romaanis. Nende õnne ei sega ka mitte paar möödaminejat. Ta oleks ju walmis kõige maailma ees kallistama ja suudlema seda meest, kes muidugi mõni Krahw, würst või kuninglik prints on, kes oma õiget kusagilt leidnud ei ole ja sellepärast kaugele maale rändanud ja siis korraga oma paleuse leidnud . . . Kuidas teda nüüd küll auustatakse ja tema peale kade oldakse . . .

Aganüüd missugust luulet ei tuleks tume proosa eksitama.

Koju jõudnud tüdruku hädaline hää: „Preili, preili, kõik hõbeasjad on kapist ära wõetud ja kummut lahti murtud“, segab õnnetundmust. Ritter hüppab üles ja kaub hädaliselt kummardades kiiresti.

Sel õhtul Anna oma romaani ei lugenud, õösel ei maganud ja ei näinud temast unes ja ei oota teda enam. Kui kibe on maitsemiste karikat põhjani tühjendada. Mis ütlevad papa ja mamma, kui koju tulewad, mis inimesed, need hirmsad inimesed, kes kõigest omal hirmsal kodaniisel wiisil aru saawad . . . Ah . . . ma võiksin pisarates uppuda . . . oma huuledgi inetuks nutta . . . armas mamma . . .

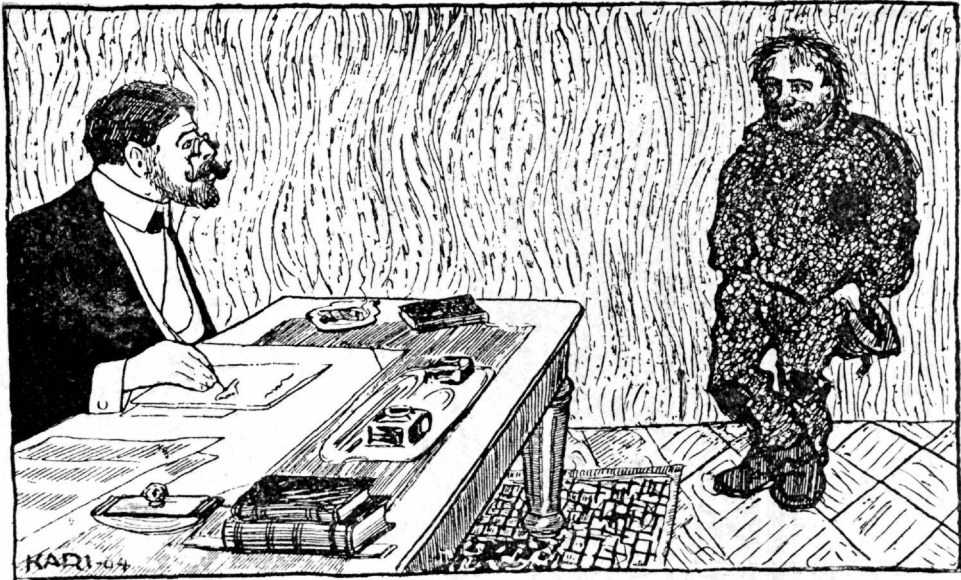
Aganüüd tema kihutab ratta seljas tulise hooga, hõbeasjad kõliseswad paunas, taskud raha täis ja musud põlewad veel praegu huulil.

Ühed mõlemad.

Käraka Hans toetab rinnuli vastu aeda ja waatab nähtawa heameelega kaunis nuumatud siga, kes lustilikult pahnas püherdab. Eemalt tuleb „Nella“ mees, kes maal talupoegade seas kihutuse tööd teeb, teretab ja hakkab Hansuga juttu puhuma. Saab küllalt juba westanud ja pikalt ja laialt oma partei programmi seletanud, siis ütleb veel lõpuks: „Kui teie walite, siis antke oma heal ikka meie kandidaatidele“.

„Ega tea ühtegi“, kostab Hans „parem annan ta wa orikale: ühesugused olete teie mõlemad, — mõlemad nuumate endid, ega tea talupoja hädadest midagi.“

Pikker.

Kooli katsumisel.

Õpetaja: Noh, armas laps, ütle nüüd siis mulle, palju jäi siis leiba järele, kui Jeesus 5.000 inimest söötis?

Jüts (mõttes): Mõned kannika otsad.

Telegrammid,

mille avaldamise järele mitte „meelega waleteatede laialilau-

tamise pärast“ kohtu alla ei anta.
Jerusalemmas, 10. aug. 70 a. p. Kr. Siin oli hirumus juutide peksmine. Muista jada juhatas tõsine Rooma inimene Tiitus. Ta lastis 97000 poliitikaliseft kahtlast juuti wangi wõtta, kuna 1.100.000 maha tapeti. Üks soldat pistis juudi kiriku põlema.

Sigtuna st. Eestlased häwitawad linna ära ja wõitwad linnawärawad taasja. Linn, terve Sigtuna kubermang pandi piiramise seisukorra alla.

Jüripäewa hommikul 1343. a. Kõit mõisad põletati täna bössel maha. Sõja seisukorda ei kuulutatud wälja, sest et mõisnikud jelle vastu olivad.

Konstantz. 6. juulil 1415. Matkwa ufulise korra kukutamise katse pärast mõisteti siin eila kohaline elanik tsehh Zuhan Gujs surma. Kohtuotsus saadeti täna täide.

Ruani st. Janna d'Arf, kes „Orleani neitfi“ nime all tuntud on, põletati ajalehtede teatel sõjakoh-

tuotfufe järel tuleriidal ära.
Borodino st. Sõjandüukogu, mis peale Borodino lahingit Kutusowi juhatusel koos oli, wõttis ühelhäälel järgmise resolutsiooni vastu: „kannatust, kannatust, kannatust“. Taganemine kestab edasi.

Peterburi st. Tarwilised unendused pannakse aialehtede teadel lähemas tulewikus maksma.

Tartu st. Siin pandi esimene juur Eesti tänu-
lanlupidu toime (a. 1869). Nulas ega Bürgermüses mitingit ei peeta.

1. jaanuaril 1906. „Postimees“ teatab, et meie ajaloolisel ajal elame.

Kaupmees: „Raha ma ei anna, aga tööd wõite saada. Mis teie tahaksite teha?“
Wõeras: Noh, kui saaksin ehk teie äriosaliseks.

Papp ja kingsepp.

Sõjaseaduse ajal lastis R. kiriherra peale teiste ka ühe wäikekohapidaja kingsepa, wa tuttawa pigitäku käest wõlgu jäänud kiriku maksud jisse nõuda.

Kingsepp leiab, et temale ülekohtu sünnib ja läheb kiriherrale jutule:

— Mina ometi kunagi teie kirikusse ei tule, kui teie seal pörgut kuulutate, mikspärast te minu käest omale palka nõuate?

— Kirik on teile igal pühapäeval lahti nagu teistelegi. Et teie seal ei käi, see ei ole minu, waid teie oma wiga.

Nädali pärast saadab kingsepp kiriherrale rehnungi ja nõuab saabaste cest raha. Kiriherra wihastab ja pahwatab:

— Mis see tähendab? Mina ei ole kunagi teil midagi teha lastnud ja nüüd nõuate minult tööraha.

— Minu töötuba on kiriherrale aasta ümber lahti olnud, wastas kingsepp ruttu. Et teie ei ole seal midagi teha lastnud, see ei ole minu, waid teie oma wiga.

Majaperemeestele tähelepanemiseks.

Sel põhjusel, et kõikide majaperemeeste kasud ühe käiwad, annan mina auustatud majaperemeestele teada, mis üheoma elu nähtustest hiljuti olen teada saanud.

Minewal aastal panin kuulutuse wälja, et mina niisuguseid üürilisi vastu ei wõta, kellel loomi ja lapsi on. Üks herra üüris korteri ja ütleb, et temal kumbagi ei ole. Tegime kontrakti, aga jisse kolides tõi ta kaks koera, neli kassi ja wiis wäikest last, kellest kõigewanem kõigist kümne aastane.

Mina hakkasin vastu tõrjuma:

— Teie ütlesite, et teil loomi ei ole!

— Üksna õige, need ei ole ka mitte minu, waid minu ema omad.

— Aga need wiis last?

— Need jälle on minu naese omad.

Terwe aasta olen nüüd pidanud koerte haukumist, kasside nängumist ja laste kisa kannatama. Tänan Loojat, et faksstel ka flawerit ei olnud.

Kirjutan seda auustatud kaaskannatajatele tähelepanemiseks.

Majaomanik.

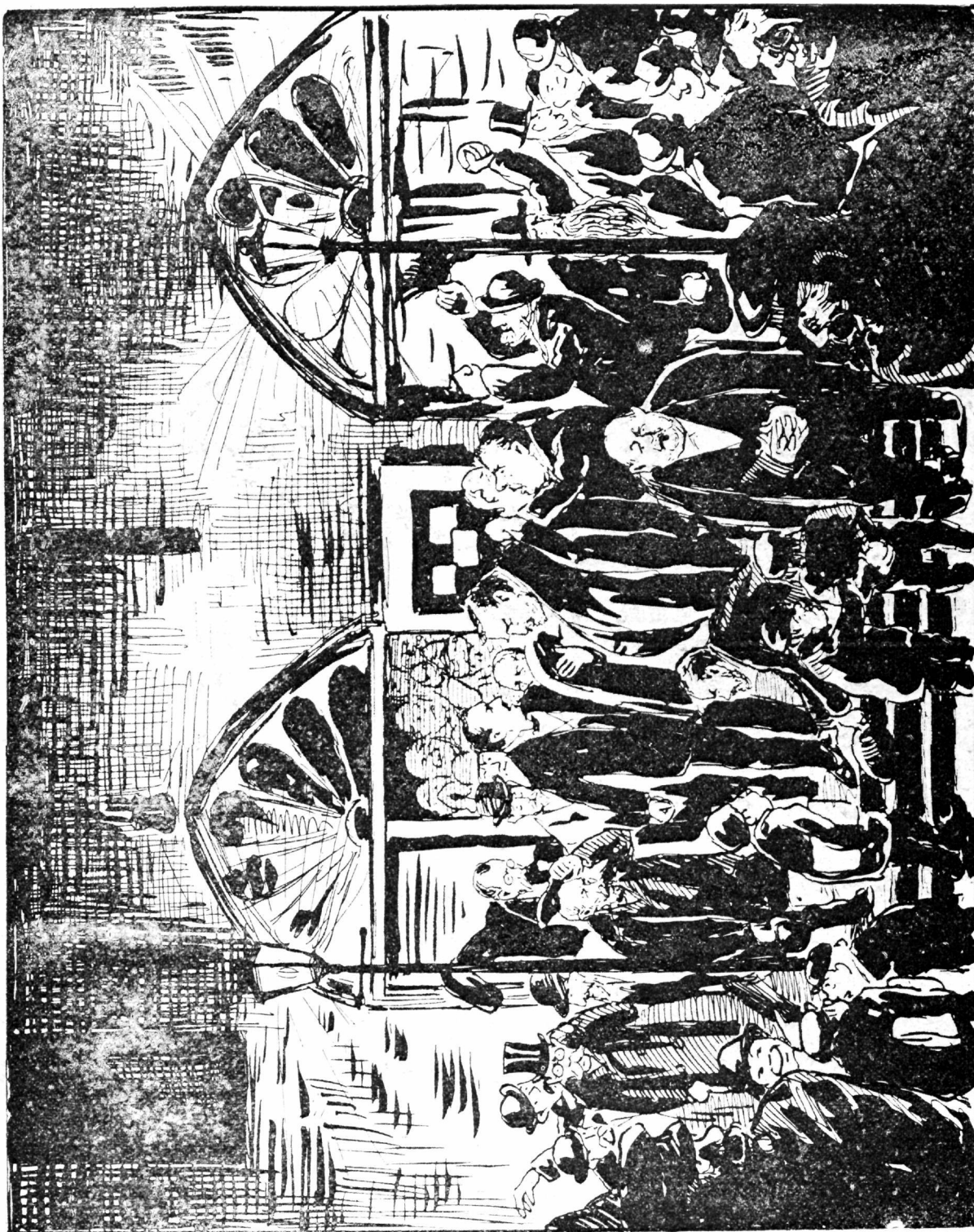

Wiletsad
 Kutsikad,
 Sakste ila lakkujad!
 Armas on teil sakste raha,
 Müüte oma südame,
 Oma auu ja oma naha
 Saksa parunitele.

Pakkuge
 Sakste
 Oma hoolt ja lakkuge
 Nende ila. Saate juua,
 Saata süüa selle eest.
 Teie töö ei jõua tuua
 Sakste leeri ühtgi meest,

Tallinna isade mäss iseeksis 24. okt. 1906 a. pärast Punga äraputkamist.

Lugemine. „Kahjuta“ — kalendrite lugemine.
„Kerge“ — armastuse kirjade —
„Piinlik“ — süüdistuse akti —
„Põnew“ — wallamaksu sedeli —
„Kahjulik“ — raamatute ja ajalehtede —
„Huwitav“ — mustasaja lendlehtede lugemine.
K. S.

Jaak Häde
(sünd. Wirulane)
Anastasia Luts
Epiridiisilistelt kihwatud.

Eks saks tea ise kõige paremini.

Soosaare Aadu läheb mõisa renti maksma. Aadu õnnetuseks juhtub mõisnik pahas tujus olema. Aadu teretab ja paneb värisewate kätega määrdinud paberi raha lauale. Saks silmitseb wihaselt lauale pandud raha ja pöörab ennast siis Aadu poole:

„Kuule, mees, tulewa kord maksad mulle 20 rubla rohkem: sul on hea koht käes ja raha nähikse sull ka olema, sest, nagu ma kuulnud olen,

Noor mõisaproua: „Ütle mulle, armas mees, kas see tõeste ülekohus ei ole, talupoegi peksta ja maha lasta?“

Rahustaja mõisnik: „Ah, mis sa ei mõtle, nemad on ju sellega harjunud.“

*

Küll on armastus kibe, ütles Joosep, kui Maali käest musu asemel wastu kõrwu sai.

Pilt igapäewasest (-öösist) elust.

pidada sul poeg linnas koolis käima, tahad teda wist „saksaks“ koolitada? Aga eksid, mees! Koolitatud inimestest ei tule muud kedagi wälja, kui lambapead ehk hobusewargad.“

„Ja, ja . . .“ pomiseb Aadu arglikult: „külap ta nii ikka on, eks saks tea seda ise ju kõige paremini: olete ju isegi koolipinka küllalt nühkinud . . .“

Ettewaatus.

Ettewaatus olla tarkusele ema
Nõnda rahwas ammu jutustand; —
Aga kas ka keegi tema
Isa iialgi on näha saand?

*

Sellest selgub asju imelisi —
Mida mõnigi ei mõista arwata:
Nimelt, et ka ettewaatus isi
Kord on olnud ettewaatomata!

K. Sinep.

Kuda ajalehte toimetatakse.

Kuna minu igapäevane töö on maailma heas tujus pidada, siis on mul selleks ka mitmed abinõud. Wahel annan naljatuste näul head meelt-äratawaid naerupulbrid fiske, teinekord wõian fibedat pilkeplaastrit wägewa sõnaga peale. SeeFord tahan teie tähelepäemist maailma seitsmendama juurriigi (wõi ei tea mitmes see nüüd on, kui ka Ühisriigid ja Jaapan ühte arwatakse), see on ajakirjanduse peale juhtida. Ajakirjandus on praegusel ajal meie igapäewase leiwa magusamaks osaks saanud ja sellepärast tähelepäemise wäär. SeeFord paneme ainult Eesti nõndanimetatud „Politika lehta“ tähele.

Üleüldse üteltakse ajalehed, „Meie Mats“ wälja arwatud, kuiwad olewat. Mikspärast? Sellepärast et nendes harilikult ei ole midagi lugemist, ehk paremine üteldud lugemise wäärilist lugemist. Mikspärast? Sellepärast, et ajalehte mitte ei kirjutata, waid ainult „toimetatakse“.

Ja seda teie arwatawasti ei teagi, kuidas meil ajalehte „toimetatakse“ ja mis see toimetamine on? Teie ehk arwate, et toimetajad on juured sulemehed, kes, kui aga istuwad ja sule kätte wõtawad, wõiwad lasta sõnu ja mõtteid woolata nagu wett. Niisuguse efiarwamise üle naerge endid furnuks. Sest tõelikult ostab mõne ajalehe peatoimetaja waewalt oma nime kirjutada.

Alga abitoimetajad? Wõite arwata, et üksigi peatoimetaja ei taha enesest targemat abilist wõtta.

Alga referendid ja sõnumiofijad? On peaaegu sama liiki mehed kui esimesed, muud kui selle wahega, et mõni nendest wahel kirjutada ostab.

Alga wäljamaa sõnumite ja politika ringwaatuse toimetajad? Need ostawad ometi wahel Wenekeelst ümber panna, wahel ka Saksakeelst.

Nüüd hakkate juba pigut aru saama, miks ajaleht kuiv on. Alga teie küjite ikka ägedamalt, mis see „toimetamine“ siis on. Jah! See on niisugune: Muretsetakse lehe luba ja tehtakse trükkijaga kaup. Trükkijoda kaupleb mõne joodiku laduja. Mütatakse kontor tellimiste ja kuulutuste wastuwõtjaga ja mõne jooksupoijiga ja tellitakse siis kõik eestikeelsed ja mõned Wene- ja Saksakeelsed lehed.

Nõnda ettevalmistatud „toimetusesse“ kogutakse siis auuwaariline hulk herrasid ja need hakkawad siis lehte „toimetama“.

Alga kuda toimetama? Sellega, et kunturis wõetakse wastu juur kuulutuji ja nende eest weel juurem hulk raha. Alga need herrad toimetuses? No no, ootake pigut. Kuna kuulutuji weel nii palju ei tule, et leht nendest üsna täis saaks, on toimetajad sunnitud lehte muu lugemisejega täitma. Mil wiisil? Nõnda, et peatoimetaja suured käärid kätte wõtab ja teistest lehtedest juured tükkid wälja lõidab. Eestikeelsed tütid lähewad kohe trükkikotta, muukeelsed tulewad aga enne weel ümber panna. Ümberpanemist toimetawad teised herrad. Ehk saadab trükkikotta maalt tulnud kirjad, kus kõikjugu puru ja jodi sees on, mida igas kertsis ja külatänamas muidugi kuulda saab. Mõni peatoimetaja ei tee midagi, waid käib päewas korra toimetuses aigutamas ja teistest küsimas, kas leht eile ilmus. Üks

Spion.

herra paneb tulnud telegrammid Eesti keelde ümber ja saadab trükkikotta. Rohaliste sõnumite muretsejad hulguwad wahel linnas ümber ja toowad sealt „tähtsaid“ uudiseid, nagu näit., et woorimees sõitis koera furnuks, et wihma sajab, et monopoli poobide ümbruses jooksnuid inimesi on ja et pagarid liiga pisikesed saiad teewad jne. Sellid ja ametikohad saadawad ise kõikjugu teateid, mida toimetuses niisama lehte „toimetatakse“. Otskohe ütelda, omalt poolt ei ole kellegil waja midagi kirjutada. Ja mikspärast ka. Selleks on tarwis mõistust ja mõtlemise andi wawata.

Alga kes siis juhtkirjad kirjutab? Need ostetakse näljastelt sulemeestelt. Alga ilukirjanduslised palad? Need wõetakse armu pärast weel näljastematelt kirjanikudelt. Kõige suuremad pandakse Wene- ja Saksakeelst ümber. Kirjandusearwustused saadakse niisugustelt isikutelt, kes iganes midagi muud ei oska kirjutada kui mõne raamatu jisu kirjeldada ja trükkiwigastid wälja otsida.

Nüüd ehk saate aru, miks nii mõnigi politika leht tühja-tähja täis on. Ja saate ehk ka aru mis põhjusel lehed „kuiwad“ on. Ja niisuguseks nad jääwad nii kaua kui lehti mitte ei kirjutata, waid ainult „toimetatakse“.

Sõber! ole sellegipärast ajalehtede sõber ja kõige pealt „Meie Matsi“ sõber, sest „Matsisse“ on tõesti maailma kõige tähtsamad poliitilised ja mittepoliitilised sündmused kirjutatud ja sellepärast on „Meie Mats“ sinu näljase hingele kõige paremaks kosutusmaks.

Nella koosolekul.

Pikk wits: Walimistel saame meie kindla wõidu.
Heal tagant reast: Ollepudelite üle.

Ka mässumees.

Linnawaht (joodikule, kes marseljeesed laulab): pea suu, wõi muidu wiin su pogrissa. Ena mul wabadase meest — ise täis kui siga.

Joodik: No, kurat, mina häwitan ju „monopoli“.

Weikest tuba soowitakse üüri peale saada, niisuguses majas, kus pommitajaid isikuid ei ole.

Enne ja nüüd.

Igakord, kui endist aega
Nüüdisega võrreldakse,
Ikka ühesugusele
Otsusele jõuetakse:
Endne aeg kõik oli kuldne,
Nüüdne aeg on aga muldne,

Enne võidi igaaasta
Jõulupühi pühitseda.
Wiinakuu sees viimist korda
Mullu lubati meil seda;
Nüüd meil üleaasta juba
Pole enam seda luba.

Oliwad ka kurwad päewad
Wanal „rahu põlwe rajal.“
„Kannatusenädal“ kestis
Seitse päewa endsel ajal;
Nüüd ju üle aastapäewad
Kannatused kestma jääwad.

Gea rohi.

— Kas ja tõesti joomise maha oled
jätnud?

— Päris tõesti.

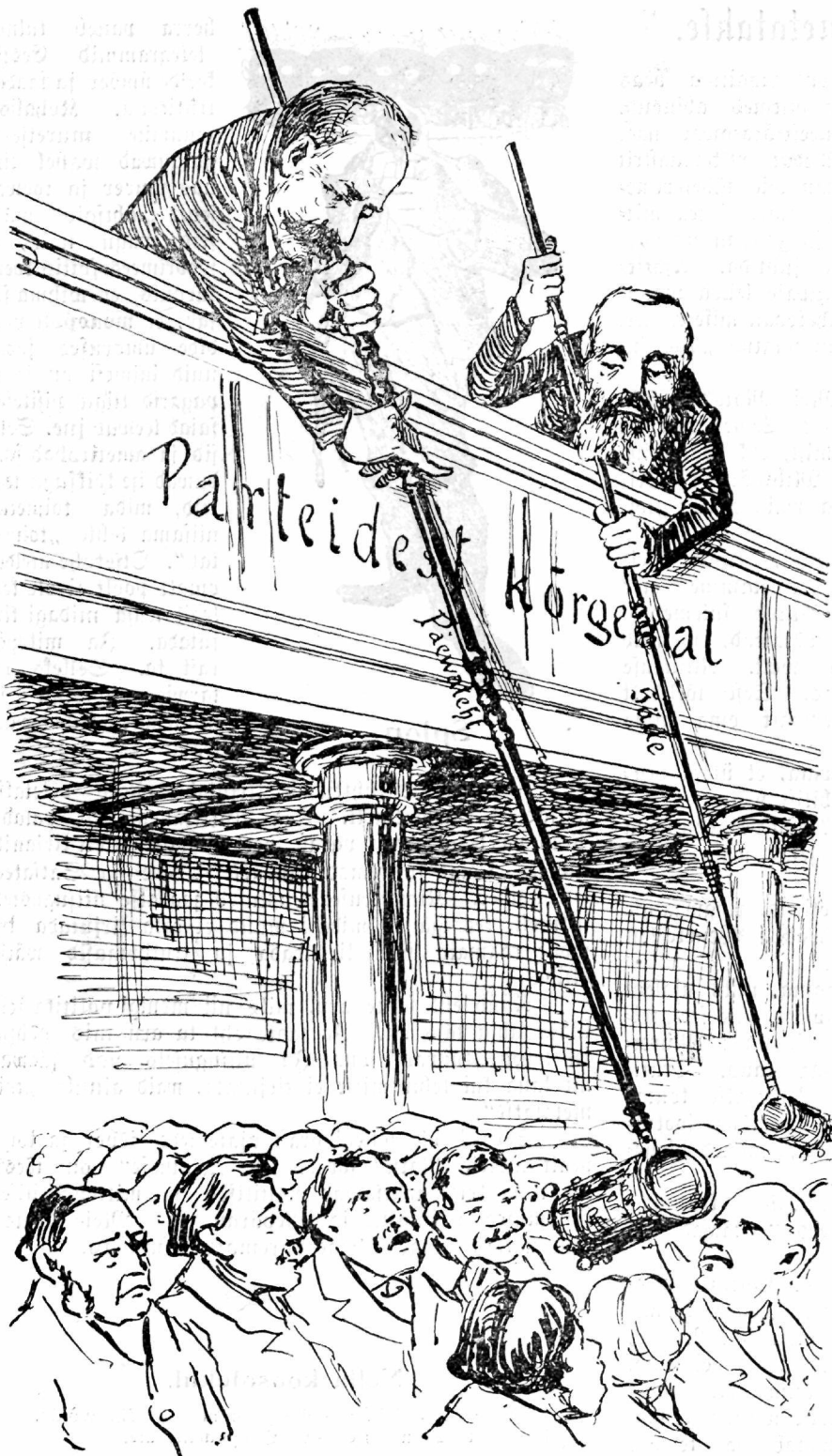
— Kuda ja sellega walmis said?

— Lugu tuli sellest, et ma kord
ennast kõvasti täis võtjin, nii et kõik
ilm kirjaks läks ja iga asi filma ees kol-
mekordseks muutus. Lähen uulitsale:
kolm linnawahti seisab nurga juures;
kolm jandarmi tulewad vastu; kolm muus-
kurit lähewad mööda; wiimaks sõidab
kolm politseimeistrit uulitsal. Kui juba
ühekordsed võimumedel inimese wari-
lema panevad, wõid arvata, tuda siis
kolm mõjuwad. See nähtus amaldas
mu peale nii põrutawat mõju, et ma
seistaadik enam tilka wiina suhu ei wõta.

Uute makiude eelnduu.

Wenemaa rahalise kitskuse pärast
mõeldakse järgmisi uusi maksusi maksma
panna:

1. Iga punase meesterahwa nina
eest kopifas, naiserahwa nina pealt 2 kop.
2. Iffiku puntumatus eest 1 rbl., see on,
inimene, kes oma selja peal weel konsti-
tutšia jälgeft ei kannu ehk selgemini ütelda,
kes ihu ega muud nuhtlust pole saanud,
maksab 1 rubla.
3. Piltelõetede ostmise eest — 30 k.
iga 5-kopifalije lehe pealt ja 50 kop. iga
10-kopifalije lehe pealt.
4. Iga lapse pealt 25 rubla.
5. Abielurahwas, tel aasta jooksul
ühtigi laste ole jündinud, maksawad 75 rub.
6. Digufe eest wõsel wälja minna
1 rubla korra eest.
7. Wabaduse peale mõtlemise õi-
gufe eest 100 rubla iga mõtte pealt; iga
mõtte pealt aga riigiwolitõogu üle 50 rub.
8. Sarnadus nagaika ees — 3 kop.,
f. o. igakuks, tuda läbi peksetatfe maksab 3 k.
9. Wabaduses wiibimise eest —
60 rubla tuus igalt wabalt todanikult,
tuda weel kinni ei ole pandud.

Minge üles mägedele —
Koori peale kõrgele,
Waatke alla rahwa hulka
Kihawasse elusse,
Waatke, kuda erakonnad
Wõitlewad seal wahwaste
Ja siis hüüdke: Kõige rahwa
Kasusi me kaitseme!

Waatke kuda teised wiivad
Oma nahka turule,
Teadge, et te ülitarga
Seisukoha wõtsite.
Õngitsege rahwa raha,
Selle juures hoobelge:
Kõrgemal parteidest seistes
Rahwa kasu kaitseme!

Nagu.

- Kõikuv nagu Päevalehe ja Wirulase ilmawaade.
- Otsata nagu Hermann'i teadusearaamat.

- Helde nagu poletseiniiku rusikas.
- Tühi nagu ametniku task kuu kesspaigas.
- Naske nagu kingsepa pea esmaspäewa õhtul.
- Pehme nagu Abrahami süle.
- Balju politseiniika nagu 17 oktobril.
- Karjub nagu kalanaine.
- Riitfas ja konarline nagu wabaduste tee.
- Raupleb nagu Mooses waraoga.
- Kerge nagu räitsepp.

- Sagedane nagu fallaletungimised.
- Näeb tühja waewa nagu Tõnisson.
- Teeb palju kára nagu Koostaja.
- Peetakse jahti nagu poliitikamehe peale.
- Baks nagu „Margareta“.

Oleks.

- Oleks Päevaleht järeleandlikum, Koostaja pääseks ka viiginoli-kogu jaadikuks.
- Oleks Amor armulisem, jaakswad kõik wanad piigad mehele.

Sorokunni pood meie päiwil. (Waata „Meie Mats“ № 12, lhk. 15).

- Dulised nagu kooli Jütsi kõrwad eksami aegus.
- Dukub nagu wanameoor firikus.
- Lahja nagu moonaka pühade õlu.
- Rihab nagu „Nella“ enne walimisi.
- Haiseb nagu Härjapea jägi.
- „Kopp“ nagu Tallinna jõemapood.
- Harw nagu Kurdi mõisa moonakate elumaja katus.
- Kasin nagu koolidpetaja palk.
- Galastaja ja armuline nagu paroniherra.
- Porine nagu kopli tee.
- Jämeda häälega nagu siitwabrif.
- Nemeelne nagu heinaturu mus kaew.
- Kõigub nagu Hiin purukas.
- Mõimekesine nagu walimise seadus.
- Kardetaw nagu nuuskur.

- Oleks kõrw alles „rahwamees,“ ta riiastaks meid veel mõne wereromaniga.
- Oleks kartul pomm olema, politseiniikud nopiks nad kõik wäljalt ülesse.
- Oleks õnnis Rummu Jüri elus, ta leiaks nüüd Wenemaal laialise töowälja.
- Oleks lumi suhtur olema, poleks talwet olemaski.
- Oleks teada, kus pool enamus, siis ütlesin oma partei seisukoha kohe selgesti wälja, ütles „Wirulane“ muudu wõib fergesii ilma leiwata jääda.
- Oleks „Walgujel“ rohkem lugejaid, ta lähaks siis ise ka suuremaks.
- Oleks wiitul wänt-pill, poleks waja nootijäppida.
- Oleks Amerika ülesleidmata, ei tea kuhu Reyl siis Gesslased wiiks.

Kuu ülewaade ja uuemad sõnumid sündinud asjust.

Tallinnast. Politsei on nüüd see, kellel on riik ja wägi ja auu, jeda teab igauks, ei mitte üksi see kelle juures läbiotsimised on toimepandud ja sellepärast meie sest ka rohkem ei kõnelegi.

Mõned nurisewad „Matšigi“ üle, et ta omas ametis küllalt hoolas ei olewat, aga see pole sugugi „Matšigi“ süü. Waadake, kui küla tänawas pagana suur härg wastu tuleb, üks siis ole ikka kõige mõistlikum pöösa taha peitu minna. Ja nüüd on niisuguseid suuri tagedaid sõnni palju liikumas.

Uuele kindralkubernerile ütlemine alandlikult tere tulemast. Tellis enesele koha „Meie Matšigi“. Olets oneti kõik inimesed niigi targad olema.

Wladimiri uulitsalt hoowi nurgast leiti pyroksilini. Arusaamata, mistarwis jeda sinna oli wiidud; taheti wiist suurte kappaaedade wahel kappastele ehmatust teha. Mina omalt poolt arwan, et jelle rohuga taheti wotta tappa. Notid oleksiwad aia äärde rohtu närima läinud ja lõhki plahwatanud. Teistiti on lugu Riias, seal on pommijäi nii palju, nagu meil kappaaedade kappapäid. Hoidku taewas meie Tallinna edespidigi niisuguse kardetawa kappajupi eest.

Üks osakene leitud pyroksilini olnud „Meie Matšigi“ sisse mähitud. Peame tunnistama, et nii halba nalja weel enne „Meie Matšigi“ pole olnud.

Saapsalust. 23 okt. Wormsi walla elanikutest, oli nekrudi komisjoni ette ainult walla wanem ilmunud, liisualused noored mehed olivad ülemere pelgu läinud.

Seteni wallast kirjutatatse „M. Laikile,“ et sealsetesse walla koolimajadesse karistuse wäesalk korterisse pandud ja koolilapsed koju aetud.

Riias. Siitamaalse Baltimaa kindralkubernerit Sollugubile anti 10,000 rubla abiraha. Sellogub sätits wäljamaale terwist parandama.

Wäljamaalt. Kuulsad Peterburi raha rööwijad jõudsiwad praegust siia.

Peterburist. Põllu- ja majanduse minister teatas, et maa müümise juures sellepeale saada rõhku pandud, et talupojad ainult halwa maad saaksiwad. Paremamad maatükid antakse mõisnikkude kätte. Talupoeg ei ostawat head maad harida. Suwitaw oleks teada — kas tulewikus mõisnikud ise saawad adra taga käima?

Mustasi munga kuubesi on punased hakanud tarwitama, sest selle koore ja wärwi all edeneda nende töö palju paremini — raha sisse korjamine olnud palju julgem. Nüüd on kõigeteadja politsei ka jeda wigurit teada saanud, selle tõttu on päris mungad hädas — mehikesi kimbutatatakse ihte lugu. Nüüd oleks päris munkade terwisele palju kasulikum punase mantliga käima hakata.

Saaremaalt. Põidest. Kui talwel marutuul üle kodumaa karskuse seltside puhus, siis ulatas ta ka üle mere Põide oma külge ja kustutas selle ära. Karskuse seltsimaja tehti willakraasimise wabrikuks ümber. Wana laulu-jumal Wanemuine kõlistab oma kannelt näitelawa ääre peal ja laulab nüüd:

„Kui Sohwi oma mammaga.
Meile tuleb willu kraasima jne.

Jõhwiist. Satste talwine haigus „mütsid maha!“ on ka rahwawalgustajate külge hakanud. Neil päiwil nähti talumeest ühe wanema rahwa kooliõpetajaga maanteel kõnelewat, müts peos.

Wiljandist. Suured safsad on enestele ajakohase töö leidnud. Rebiwad uulitsa nurkade pealt Cesti kontserdi kuulutuši maha! Rah rahwuse poliitit!

Pöörawerest. Uus ülesleibus teaduse wallas. Saftad on nue wiisi ülesse leidnud, kuidas tõrkuwaid talupoegastid, kes omast mammast mõisnikkudele wäikest renti maksta ei taha, jeda tegema pandakse. Mõinõu on lihtne ja juurepäraline. Teda on Pööraweres juba tegelikult tarwitarud ja on ta toredaid tagajärgeid annud. Ühi seisab järgmises: wõetagu 1 ohwitser, 3 urjandnikut ja 10 soldatit, pandagu nad pealaeft ja latallani sõjariistu ja seadigu nad mõisajaks kirjutuse tua juures ülesse. Wõib ütelda, et nad talupoegade peale heideks tegewalt mõjuwad, nii et wiimased omast pehjatumast rikkusest ka midagi mõisajaks tühjasse kutsusse langeda lasewad. Patendi ülesleibus peale on Wändra mõisajaks wõtnud.

Pikker.

Tahkurannast. Kõige õnnelikum nark maailmas on Tahkurand, seal wõib inimene 6 kopikuga päewas üle elada. Kes jeda ei usu, see küsigu kohaliku kõstre käest järele: tema mees jeda selgeks tegigi. Ühi on järgmine: et kõstril aega polnud kehalist tööd teha, siis pidas ta omale päiwilise, kes ta wiinamäe eest pidi hoolt kandma. Päiwilisel mehel oli kord waja midagi muretjeda ja wõttis ta seks oma isanda käest 3 rubla tükki, mida ta oma palga hulka luges. Sai päiwilise töö tehtud, siis maksis kõster ta waewa 4 waka kartulitega wälja. Kartula wakk maksis jessel raskel ajal 60 kopikat, 4 waka nii siis 2 rubla 40 kopikut, kuna päiwiline ülepea 40 päewa tööl oli, päewa eest tuli tal siis: mõtelge! — 6 kopikut! . . . Endise 3 rubla nõudis kõster tagasi, sest 6 kopikuga saab ju töomees küll üle elada. Aga häbemata mees, kes uhkesti elada armastas, tõrkus maksimast. Nüüd jai kõster täis püha wiha ja kaebas mehe ülmalikusse kohutusse. Mis kohus asjast arwab — jeda me weel ei tea. Aga igatahes oleme meie Tahkuranna pärast mures, sest kui kohus kõstrile õiguse annab, siis saab Tahkuranda igast ilmakaarest inimesi tungima, kes nüüd jell kallil ajal odawalt elada tahawad.

Pikker.

Peterburist. Noortele meestele ja naisterahwastele on kõwaste ära keelatud mõõdaminejale terawaste näässe waadata, iseäranis suurte herradele ja mundrikantjatele. Noored „uulitsa“ daamed protesteeriwad selle teelu wastu: teha nende äriile palju kahju, õhtusel ajal nimelt.

Paidest. Ilusatel õhtudel jalutawad kõnniteedel peale noorte herrade ja preilide weel — lehmad, sifud ja sokud. Kas need ka amiseeriwad, on nende saladus.

Pärnu-Jakobist. Kui Pöörawere peremehed renti maksiwad, siis oleks mõnigi äganud ja wiganud kõrge rendi pärast aga salt sõjariistus mehi toas ja

uffe juures tuletas meelde, et keel mitte igaford rääki-
miseks ei ole.

Veel Tartust. Saksa leht soovitab, et igasse
mõisa saksa kool saaks seatud, kus saksa keelsed truid
koolmeisterid õpetavad ja ka kätneri ametit peavad;
tulla seega palju odavam. Omal ajal oli palju prant-
sufe kutsariisi Vene mõisnikkude perekondades kodukool-

meisteriteks. Meie balti sakjad on igatahes kaugemale
edenenud.

Asufagilt. Suure väärtasjade wargusele ühes
mõisas saadi seega jälgile, et need asjad ühest pandi-
majast leiti, kuhu mõisa noorherra oli neid paiguta-
nud. Seepärast otstitagu mõisa wargusi kõige enne
pandimajast.

Ütles.

Dlgu üsem ja alamkoda, ütlesi-
wad „Lootuse“ mehed ja walisiwad
kaks eestseisjust.

— Wägivald wägivalda wastu, ütles Krõõt, kui
latifa finni püüdis ja ära tappis.

— Eihast see on, aga missugusest — jeda ei
tea, ütles Jufs, kui Tallinna turul 3 kopikulist wõrs-
ti sõi.

— Mina olen riigi tugi, ütles linnawaht tööli-
sele, keda ta finni tiris.

— Tänu Jumalale! nüüd wõib inimene jälle
mõttetargaks hakkata: aega küll ja mureta elu, ütles
hobusewahas, kui teda pogrissje pisteti.

— Oma teise silma annaksin ma ära, kui aga
Jumala walguist näeks, ütles pime, kui tale looduse
kenadust kiideti.

— Mäsajaja! Sul on wist pomm kaajas, ütles
linnawaht küürakale ja wiis ta pogrissje.

— Küll aga laulis kenasti, fõit aina plaksutasi-
wad kassa, ütles kurt, kui kontserdilt tuli.

— Waat' nüüd ole ma alles saksa mees, ütles
Rein, kui ilusal juisel ilmal kalosid saabastele otša
pani ja kirikusse läks.

— Ega ta watsa riku, ütles hiidlaue, kui Jõu-
lulaupäewal raswale sibulast peale pani ja toop tõka-
tit järele jõi.

— Näh imet — laulab koraalised ja teeb moose-
kanti kah, ütles talumees kui esimist korda gramofoni
kuulis.

— Siia lööme laagri ülesse, ütles Kupu Kristjan,
kui purjus peaga kraawi kuttus.

— Tee na porine, tarwis kalosid otša tõmmata,
ütles paadialune, kes suwe läbi jottis oli käinud ja tõm-
mas wana saapapõia ja labakinda jala otša.

— Eks ta ole üks noorteinimeste löbu, ütles Ma-
rojina Mart, kui kõrtsi ees kiskumist pealt waatas.

— Kui Jumal hiiresi ei oleks loonud; poleks kas-
sil ammetid olnud, ütles kõlka Juula kasji paitades.

— Tõmmake mäsajaja wõlla! ütles karjapoijs teise
pere wana kultu kartuliteist wälja ajades.

— On need nüüd haganad wõi kõlkad, mis siin
kaswawad? ütles linnapreili ruffi põldu nähes.

P r o u a: „Arthur, oled ja jeda juba ära
unustanud, kui sa mind kosisid, lubasid mind kätte peal
elust läbi kanda?“

H e r r a: „Aga armas Jda, ma ei wõinud ju
teada, et sa nii pakjuks lähed!“

Saksa sõna peab kuulama.

Latifa Toomas on haige. Õpetaja tuleb Jumala-
armu andma.

„Armas hing, kas selle peale ka olema mõtlema,
kui siis jaama, kui ära jurema?“ — küsib õpetaja.

„Eks ma ole ifka mõteld koa“ — wastab Toomas.

„Eks sa ise kõige parem teadma. Kuidas maa peal
elama, nõnda ka teine ilma jaama. Noh, kuhu lootma?“

„Loodaks ifka taewa soama. Ega see kerge küll põle,
täis teine praegusel ajal! Aga Tiin eht paneb witsifuga wõid
koasa, pistan Beetrujele piusse eht loseb sisse, wõi ons see
parem, kui kiriherrad teekiwad kirja ligi, et siit koguduse
inimene, nii ja nõnda moapeal olud ja palusfin nüüd läbi
lasta. Eks ta pia koa saksa sõna kuulama!“ wastab Toomas.

Kaks maameest on suwe õhtul Harjuwärawa mäele juh-
tunud, kus parajasti letendusi antakse. Kui esimene „kunst-
nik“ ette astub, hüüab teine kelderile: „Kuulge peremees,
tooge siia wähe kangemat wiina, ei ilge istuda, süda lähed
läilaks.“

„Säde“ eratelegramm!

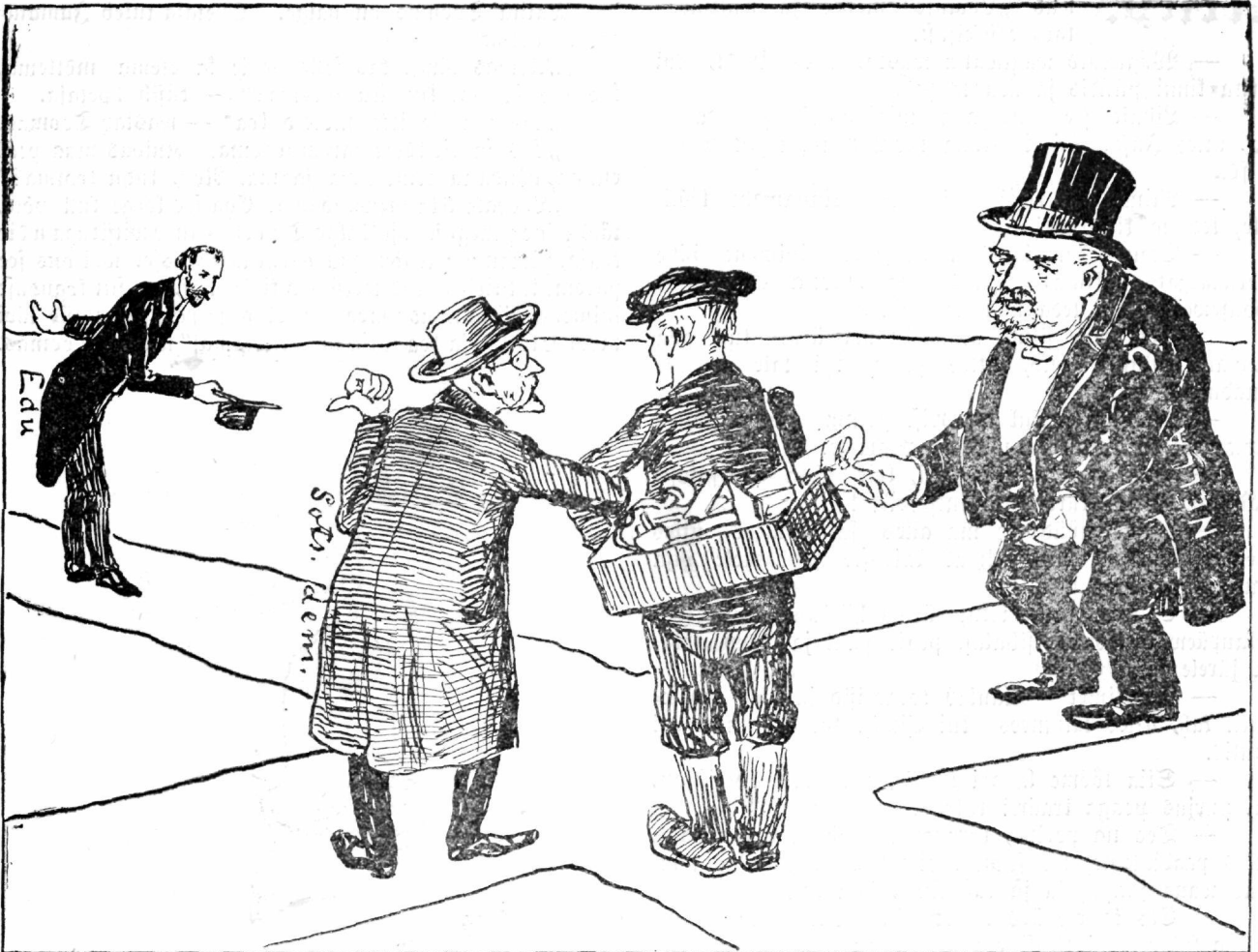
Sale ja armas ning üli põnew Anastasia Lutsu armastuse lugu on jeda korda lõppenud. Tema ja ta ema ežiisa ja ežiisa wanaema ja ežiisa esimene peigmees Leiner ja Anastasia ise on õnnelikult Wirtsu jõudnud, kus neil Wuhu alamad silgu leiwaga wastu oliwad wõtmas; pidulikul filmapilgul mängis torupill „Wirulase“ waltši.

Wanka mõtteterad.

Parem weike wabadus kui suur kuuliprits.

On sul kindrali püktsid — siis pane need kepi etja ja wota, et mõõdaminejad nende ette kummardaks. Ei tee nad aga jeda — siis — jälita!

Ura nuusta mulitsjal punasesse rätikusse nina. Goro-dowoiga wõib kofkupõrkamine tulla.

Tööline teelahkmel.

Mõisaherra saadab oma ämma waksalisse ja ütleb enne ärasõitu kutsarile: „Sõida aga tubliste, et hiljaks ei järe!“

Kutsar: „Olge mureta, herra, ma sõidan just kui oleks ta minu oma ämm!“

Wana mõttetark ütles: „Mutta aeglaselt,“ mina aga ütlen: — „oota, kuid wõimalikult rutusti!“

Politseile on mõned ajalehe numbrid nõnda armsad, et neid rahwa käest ära fiisub.

„Meie Mats“.

Aastakäigu hind, see on 12 numbrit, postiga 1.20 kop., ise ära wiies 1 rbl. Üksiku nr. hind 10 kop., postiga 12 kop.

Tellimist wõib algada missugusest kuust keegi soovib. Ka kõige esimesest nr-st algades, mis 1902 a. ilmus, on weel saada. — Tellimisi ja kuulutusi wõtawad wastu kõik auusad raamatukauplused ja ajalehtede tellimiste wastuwõtjad. Toimetus ja tallitus on Tallinnas, Suure Arewjewa uul. nr 10. Wene keeli adress kirjadele: Журналъ „Meie Mats“, Ревель.

Wastutaw toimetaja ja wäljaandja Jaason. Trükitud N. Kullapi trükikojas, Tallinnas.